

HISTÓRIA: Jurij Selivanov - Vzácne lekcie histórie

- CZ24 News | 7. června 2023

Operačno-strategická situácia na fronte špeciálnej vojenskej operácie vo svetle historických analógií vôbec nevyvoláva pesimizmus.

Faktom je, že za posledných 24 hodín nepriateľ v niektorých sektoroch frontu sa rýchlo aktivizoval a na útočné operácie využíval väčšie vojenské formácie na úrovni prápor-brigáda.

V súčasnosti prebiehajú intenzívne boje, no nepriateľ žiadne zásadné a nespochybniteľné úspechy nemá.

Preto má zmysel, bez toho, aby sme sa pozerali dopredu, venovať pozornosť niektorým všeobecným bodom týkajúcim sa použitia jednotiek v útočných a obranných operáciách s použitím príkladov z vojenskej histórie, ktoré dodnes nestratili svoju aktuálnosť. Korelácia týchto historických príkladov so súčasným dianím na ukrajinskom fronte nám umožní vyvodiť určité závery o bezprostredných perspektívach vývoja operačno-strategickej situácie.

Prvý príklad pochádza z poslednej dekády júna 1941. Plne mobilizovaná, s bojovými skúsenosťami a zredukovaná na útočné zoskupenia zasadila nemecká armáda sériu silných úderov jednotkám Červenej armády rozmiestneným v západných pohraničných okruhoch. Úspech nemeckej ofenzívy bol viditeľný už v prvý deň a tempo postupu bolo od 20 do 40 km. Už na siedmy deň nacisti dobyli hlavné mesto Bieloruska, mesto Minsk, ktoré sa nachádza viac ako 300 km od hraníc. V dôsledku sústredených nemeckých útokov západne od Minska bolo obklúčených niekoľko sovietskych armád.

Hlavné dôvody porážky Červenej armády v pohraničnej bitke v Bielorusku:

Bez toho, aby sme zachádzali do detailov, povedzme, že najdôležitejším faktorom úspechu Nemecka bolo politické a morálno-psychologické prekvapenie nemeckého útoku. Obyvateľstvo ZSSR, armáda a ani najvyššie vedenie krajiny neverili v možnosť agresie zo strany štátu, ktorý mal so Sovietskym zväzom uzavretý pakt o neútočení. Armáda z psychologického hľadiska nebola pripravená na takýto útok nepriateľa. A ako by mohla byť pripravená, ak správa TASS z 13. 06. 1941 takúto možnosť priamo popierala:

ZO SPRÁVY TASS 13. júna 1941:

„Už pred príchodom britského veľvyslanca v ZSSR pána Crippsa do Londýna, a najmä po jeho príchode, sa v anglickej a všeobecne zahraničnej tlači začali šíriť chýry o „hrozacej vojne medzi ZSSR a Nemeckom“. Podľa týchto zvestí:

1) Nemecko si údajne urobilo nároky na ZSSR územného a ekonomického charakteru a teraz prebiehajú rokovania medzi Nemeckom a ZSSR o uzavretí novej, užšej dohody medzi nimi.

2) ZSSR údajne odmietol tieto tvrdenia, v súvislosti s čím Nemecko začalo sústreďovať

svoje jednotky v blízkosti hraníc ZSSR s cieľom zaútočiť na ZSSR.

3) Sovietsky zväz sa zasa začal intenzívne pripravovať na vojnu s Nemeckom a sústreďuje vojská pri hraniciach Nemecka.

Napriek zjavnej nezmyselnosti týchto fám, zodpovedné kruhy v Moskve napriek tomu považovali za potrebné, vzhľadom na tvrdošijné zveličovanie týchto fám, splnomocniť TASS, aby vyhlásila, že tieto fámy sú nemotorne vykonštruovanou propagandou síl nepriateľských voči ZSSR a Nemecku, ktoré sa zaujímajú o ďalšie rozširovanie a rozpútanie vojny...”

Na základe vyššie uvedeného máme všetky dôvody k záveru, že súčasná situácia na fronte špeciálnej vojenskej operácie na Ukrajine nemá nič spoločné so situáciou v predvečer nemeckého útoku na ZSSR 22. júna 1941.

Ruské vedenie, velenie Ozbrojených síl Ruskej federácie, ako aj ich personál si nerobia ilúzie o cieľoch nepriateľa, jasne a jednoznačne chápu absolútnu nevraživosť jeho zámerov a túžbu spôsobiť maximálne škody Rusku a perspektívne aj porážku.

Práve preto nemohol nepriateľ v súčasnej situácii dosiahnuť žiadny efekt prekvapenia s následnými negatívnymi morálnymi a psychologickými dôsledkami pre nás. V tomto smere sú všetky jeho pokusy o negatívny informačný dopad na naše vojská a obyvateľstvo podporené individuálnymi drobnými provokáciami sú absolútne bezvýznamné a ničotné v porovnaní s vplyvom náhleho a masívneho nemeckého útoku z roku 1941.

Inými slovami, naše jednotky zúčastňujúce sa súčasnej ŠVO sú morálne a psychologicky plne a bezpodmienečne pripravené odraziť nepriateľskú ofenzívu.

Čo sa týka vojensko-technickej a operačno-taktickej pripravenosti, súčasná situácia na fronte je radikálne odlišná od tej, ktorá bola v čase nemeckého útoku. Vojská Červenej armády v tom čase nemali vopred vybavené mohutné obranné línie, mnohé boli na pochode do oblastí bojového nasadenia a niektoré dokonca zostávali v čase mieru v zimných ubikáciách.

Dnes, pokiaľ vieme, je situácia presne opačná. Ruské jednotky boli na nepriateľský útok nielen psychicky pripravené, ale mali aj dostatok času na to, aby sa dokonale pripravili na jeho odrazenie. Ako z hľadiska vytvorenia silnej, hlboko vrstvenej obrannej línie, tak aj z hľadiska nasýtenia frontu jednotkami, vojenskou technikou a muníciou.

To všetko nemôže neovplyvniť priebeh bojových akcií, ktorých povaha už v prvý deň intenzívnych bojov oveľa viac pripomína nie 22. 6. 1941, ale úplne inú fázu bojov, ktoré mali pre nepriateľa katastrofálne následky.

Samozrejme, hovoríme o bitke z leta 1943 na „Kurskom oblúku“, ktorá začala ako obranná operácia sovietskych vojsk. Táto operácia, rovnako ako dnes, prebiehala na základe vopred pripravenej, „viacvrstvovej“ obrannej línie, v ktorej postupujúce nemecké jednotky najskôr stratili stanovené tempo ofenzívy a potom pevne uviazli v sovietskych obranných líniiach, pričom neskôr, po vyčerpaní takmer všetkých záloh, boli nútení prejsť do defenzívy. A potom sa pod tlakom Červenej armády, ktorá prešla do protiofenzívy, valili stovky kilometrov späť po celom fronte.

Nebudeme sa správať ako bazárová veštkyňa a prorokovať na základe postavenia hviezd na oblohe úspech alebo neúspech našej súčasnej obrannej operácie na Ukrajine. Navyše, história nám dáva oveľa významnejšie príležitosti na rozumné závery.

Pre nás je úplne zrejmé, že pri takmer rovnakých počiatočných podmienkach musí byť konečný výsledok vo svojej hlavnej podstate rovnako podobný. V tomto svete neexistujú žiadne zázraky. A hlavne vo vojne. O všetkom rozhoduje pomer síl a schopnosť velenia ich šikovne využiť. Navyše, čím väčší je rozsah bojových akcií, tým menšiu úlohu zohrávajú jednotlivé nesprávne výpočty alebo naopak úspešné ťahy. Obe sú vo všeobecnosti kompenzované masovým charakterom použitých síl a rozsahom vojenských udalostí. „Velké prápory majú vždy pravdu!“ - tak hovoril Napoleon Bonaparte. A naše prápory sú väčšie už len preto, že sú v defenzíve. Keďže klasický pomer strát - tri ku jednej, nie je v žiadnom prípade v prospech útočníka, ktorým je momentálne ukrajinská strana.

Toto sú historické paralely, ktoré nám nedávajú dôvod na sklúčenosť a pesimizmus. Všetky chyby minulosti boli preštudované a všetky lekcie naučené. Zostáva to potvrdiť v praxi.

AUTOR: Jurij Selivanov

ZDROJ: News Front